

Sygn. akt II CZ 135/11

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa A. S.

przeciwko W. Ł., K. K.,

A. S. i J. S.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2011 r.,

zażalenia pozwanego K. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 4 kwietnia 2011 r.,

**oddala zażalenie.**

## Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy w sprawie z powództwa A. S. przeciwko W. Ł., K. K., A. S. i J. S. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym oddalił wnioski pozwanych o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego B. Ł.

Sąd Okręgowy wskazał, że SSO B. Ł. nie została wyznaczona do rozpoznania sprawy 1474/10, więc wnioski o jej wyłączenie są bezprzedmiotowe i już z tego względu powinny być oddalone. Nie istnieje też podstawa do wyłączenia sędziego z ustawy wskazana w art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. ani nie zachodzą okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Sam fakt, wskazywany jako uzasadnienie wniosku o wyłączenie, że sędzia brała udział w wydaniu postanowienia w przedmiocie zażalenia na postanowienie o udzieleniu powodowi zabezpieczenia oraz jej znajomość sprawy nie przesądza o braku bezstronności. Okoliczność, iż sędzia prezentuje określony pogląd co do rozumienia określonych przepisów nie oznacza, że nie jest ona bezstronna.

Pozwany K. K. wniósł zażalenie na powyższe postanowienie wnosząc o jego zmianę i wyłączenie SSO B. Ł. od rozpoznania sprawy, zarzucając naruszenie art. 49 k.p.c. poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że nie istnieją okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 49 k.p.c. niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48 k.p.c., sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Z przepisu tego wynika, że orzeczenie o wyłączeniu jest niezbędne zawsze wtedy, gdy przynajmniej u jednej ze stron powstało choćby subiektywne, ale uzasadnione wątplenie o bezstronności sędziego

(wyrok SN z 24 lipca 2009 r., II CSK 61/09, nie publ.; postanowienia SN z 29 października 1993 r., I CO 37/93, nie publ.; z 4 grudnia 1969 r., I CZ 124/69, nie publ.). Takiego przeświadczenia nie uzasadnia sam udział sędziego, który nie brał udziału w wydaniu zaskarżonego orzeczenia, we wcześniejszych etapach postępowania w danej sprawie, jak również w ściśle z nią związanym incydentalnym postępowaniu o udzielenie zabezpieczenia powództwa. Skarżący, zarzucając sędziemu brak bezstronności z tej przyczyny, że w postanowieniu w przedmiocie zabezpieczenia powództwa wyraziła określony pogląd prawny, nie dostrzega różnicy pomiędzy osobistym poglądem sędziego, a stanowiskiem sądu. Uzasadnienie orzeczenia odzwierciedla stanowisko sądu, które może, ale nie musi, być tożsame z poglądem uczestniczącego w składzie sądu sędziego. Wyrażany przez członka składu orzekającego pogląd co do rozstrzygnięcia objęty jest tajemnicą i nie jest stronom ujawniany, o ile sędzia nie złożył zdania odrębnego. Taka sytuacja nie miała miejsca. Wyrażane przez skarżącego wątpliwości odnośnie do braku bezstronności sędziego nie znajdują uzasadnienia.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398<sup>14</sup> w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.